

ἜΤΟΣ Δ΄

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 180

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζίης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1882.

Μὲ ἔλος δύναται νὰ παραβληθῆ προσφιέστατα ἡ ἡμετέρα κλεινὴ πατρίς κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν.

Ἵδατα νεκρά, θολὰ, κιτρινωπὰ λιμνάζουσιν ἀκίνητοῦντα ἐν ἀποσυνθέσει. Ἀνασπασθεῖσαι ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ ἀελοῦσαι ἢ τὴν ἐπιφάνειαν δι' ἀγνώστου ἐλακτικῆς δυνάμεως διάφοροι φυτικαὶ οὐσίαι ἐπιδεικνύουσι τὸν εὐρώτα καὶ τὴν σήψιν των ἀναδίδουσαι δυσώδεις ἀναθυμιάσεις.

Ὁ φλογερὸς ἥλιος, μεταβάλλων εἰς πεπυρακτωμένον λέβητα τὸ δοχεῖον ἐκεῖνο τῆς ρευστῆς δυσωδίας, ἀπορροφᾷ τὸ περιεχόμενον καὶ μεταβάλλει αὐτὸ εἰς βρεΐς καὶ πεπυκνωμένους ἀτμούς, οἵτινες μολύνουσι τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ διαχέονται σκορπίζοντες τοῦ πυρετοῦ δηλητήριον. Κόκλω ἡ φύσις καχεκτεῖ καὶ νεχροῦται· οἱ στεγνοὶ κάλαμοι παρὰ τὴν ὄχθην κύπτουσι ραθύμως καὶ θλιβερώς. Οἱ θάμνοι καὶ τὰ δεινύλλια, φυλλοροοῦντα καὶ ἀσθενικά, μόλις ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἐκτείνωσι φθισικά καὶ εὐλύγιστά τινα κλωνία καὶ ζῶσι ζῶν ἰσπερήμενην καὶ μαρασμώδη. Τὸ ἄροτρον δὲν αὐλακοὶ τοὺς πέριξ χέρσους καὶ ἀγόνους ἀγρούς· ἡ δίκελλα δὲν ἰσοπεδοὶ τὸ κατραμμένον ἔδαφος· δὲν ἀκούεται ὁ κώδων τῆς ἀγέλης καὶ τὸ βλήχημα τοῦ ποιμνίου. Μόνον ἔντομά τινα φαρμακερὰ βομβοῦσι, καὶ νυσταλέως περιπλανταὶ κρώζοντα σαρκοβόρα πετὰ, καὶ θροοῦσιν ἔρπετά εἰδεχθῆ, καὶ ἀναδύονται ἀπὸ τῆς τελματώδους κοίτης γλοιώδεις πλατύστομοι βέτραχοι τάρσασσοντες μὲ τὸ ἄχαρι αὐτῶν κόασμα τὴν ἐπικρατοῦσαν πένθιμον σιγὴν.

Ἄν ὁμοιάζει ἄρα γε ἡ εἰκὼν αὕτη πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνδόξου ἡμῶν πατρίδος;

Ἄν παρατηρήσῃτε καλῶς αὐτὴν, τί θὰ εὕρητε; Σῆψιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ βόβορον εἰς τὸν πυθμῆνα.

Τύφος, οἴησις, ἀνικάνκτης, ἐγώισμὸς, φιλαρχία, ἀμάθεια, μοθηρία, ἀγένεια, ἐπιβουλὴ, ἅλα ταῦτα ἀνήλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκ τῶν ἐγκάτων ἀποσπασθέντα κατόπιν τοῦ θλιβεροῦ πολιτικοῦ σάλου τοῦ συνταράξαντος πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸ παρὰ τὴν Μεσόγειον αὐτὸ τέταχος, ὅπερ ἐδημιούργησαν τόσοι κόποι καὶ ἀγῶνες, καὶ ἀπέωσαν εἰς τὸ βάθος καὶ κατέπνιξαν τὰ ὀλίγα ἐπιπλέοντα ἀγαθὰ στοιχεῖα καὶ κομπαστικῶς παρέχουσι τὸ ἀηδὲς τῆς ἀποσυνθέσεως θέαμα εἰς τὰ ὄμματα πάντων. Τὸν δὲ βυθὸν τίς δύναται νὰ ἐξερυνήσῃ; τίς ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀνακινήσῃ τὸ παχὺ τοῦ βορβορίου στρώμα, ὅπου ἡ σκοιότης καὶ ἡ διαφθορὰ, ἡ πλεονεξία, ἡ ρυπαρὰ ἀκολασία, τὰ θηριώδη ἔνστικτα, ἡ παχυλὴ ἀμάθεια ζυμοῦνται ἀκαταπαύστως ἐν τῷ σκοτεινῷ πρὸς παραγωγὴν σκολλῶν βιοόντων, συμπλεκόμενων, συνταρασσομένων, ἀλληλοκτονουμένων ἐντὸς τῆς ἰλῆος καὶ ἀναμεινόντων τὴν σειρὰν των ὅπως κατόπιν νέου κλύδωνος ἀνέλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν; Τίς ἔχει τὴν ὄρασιν τόσον ὀξείαν καὶ ἐνταυτῷ τὴν ὀφθαλμικὴν τόσον ἀμβλείαν, ὥστε ν' ἀποφασίσῃ νὰ κατέλθῃ μέχρι τῆς σκοτεινῆς ταύτης ὑποστάθμης καὶ νὰ μερίσῃ καὶ νὰ διυλίσῃ τὰ μυρία βδελυρὰ μόρια τ' ἀποτελοῦντα τὴν ἀποτρῆπιον μάζαν;

Αὕτη εἶνε ἡ κατάστασις ἡ ἀληθὴς, ἢ συναισθάνεται ἐνδομύχως πᾶς τις, καὶ αὐτὸς ὁ μωρὸς καὶ ζηλωτὴς φιλόπατρις ὁ ἀναξιστῶν ὁμοιοκαταληξίας εἰς τὸν νοῦν του καὶ λέξεις εὐήχους εἰς τὸ λεξικὸν πρὸς ἐξύμνησιν ἐν πεζῷ ἢ ἐμμέτρῳ λόγῳ τῆς προόδου καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κυττάξατε, παρακαλῶ, κύριοι πατριῶται, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἀπὸ τί συνίσταται αὕτη; ἀπὸ μερικῶν διεφθαρμένων πολιτικῶν, μωρολόγων, ἀνικάνων, οἰηματικῶν, φαντασιοκόπων; ἐγγηρίσαντας ἐν ἀνομίαις, βαπτισθέντας εἰς τὸ ψεῦδος· ἀπὸ αὐλοόλακας· ἀπὸ τραπεζίτας θηριώδεις καὶ πεπωρωμένους· ἀπὸ ὑπαλλήλους καταχραστὰς καὶ ἀραγμα-

τους από σοφούς, ασόφους και ηλίθιους' από επιστήμονας
ἀμαθείς και ἀγύρτας' από δημοσιογράφους, ασυνειδήτους'
ἀπό, ἀπό, ...

Κυριάζετε τώρα και τον πυθμένα. 'Από τί συνίσταται;
'Από ἀγάλας, ἀνδραπόδων ἀγροίκων, ἀπελιτεύτων, ρυπαρών,
χορτοφάγων, διαίτωμένων εντός δυσωδών και πνιγρών κατα-
γωγών' από φατρίες μικροσκοπικάς και ευτελείς; ἐριζούσας
ἀεννώας και ἀλληλοτραγωμένας; από τους τελούοντας τὸ γῆ-
μορον, από τους ἐκλογείς του κ. Ζηνοπούλου και του κ.
Καρδαρά' από τους πελάτας των φονικῶν λατρῶν και των
ἀναλφάβητων δικηγόρων των ἐπαρχιών' από τὰ κτηνώδη
θύμματα των δικολάβων και των τοκογλόφων' από τὰ ἀναί-
σθητα ποιμνικά ἄτινα ἀμέλγουσιν οἱ 'Ιουδαῖοι τὴν ψυχὴν μι-
κρέμποροι' από τὸ ὑπήκοον ἐπάρχων πειναλέων και ρακενδύ-
των' από τους ταπεινοὺς ἰκέτας των αἰμοχαρῶν χωροφυλάκων
και ἀστυνομικῶν κλητῆρων. 'Εν τῷ μεταξύ δὲ τοῦ πυθμένος
και τῆς ἐπιφανείας ὑπάρχει ἡ τρίτη τάξις, ἡ των ἀστών'
ὑπάρχει, ἀν και δὲν ἔχει λόγον ὑπόθεσις, ἕνεκα τῆς δημο-
κρατικῆς ἰσότητος; ἥτις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ὑπαρξίν ἀριστοκρα-
τίας οἰκοσημοφύρου και λαοῦ ἄνευ προνομίου.

'Η τάξις αὕτη εἶνε ἡ χειροτέρα πασῶν ἰσως' ἀποτελεῖται
ἐξ ἐμπόρων και μικροβιομηχανῶν χρηματολατρῶν και πλειο-
νεκτῶν μέχρις ἱεροσυλίας, ἐξ ἰδιοκτητῶν ὧν αἱ περιουσίαι
ἠντλήθησαν ἐκ ῥυπαρᾶς πηγῆς, ἐκ τοκιστῶν ἀσυνειδήτων,
ἐκ χρωκόπων, ἐκ μεσιτῶν παμφάγων, ἐξ ὑπαλλήλων βιούν-
των ἐν ψευδαῖ και ἐστερημένη ἐπιδείξει, ἐκ συμφύρματος
ἐξαχρειωμένου ἀλλοκότου και πολυωνύμου, ὅπερ ὀργιάζει,
ἐκμαυλίζει, πωλεῖ ἀναφανδὸν τὴν τιμὴν, κλέπτει, πένεται,
διαρρηγνύεται ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς; χειροκροτεῖ τὸν Βοκκάκιον,
σταυροκοπεῖται και διασκεδάζει.

Αὐτὰ εἶνε τὰ τρία σημεῖα' πληρώσατε, ἀν θέλετε, τὰ ἐν
τῷ μεταξύ χάσματτα, διὰ φυγοδίκων, διὰ τῆς δῆθεν γαλλι-
κῆς γλώσσης; διὰ των νομοσχεδίων, δι' ὑποστρατήγων, διὰ
ταμειῶν θηβῶν, δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, διὰ δανείων ἀναριθ-
μήτων, διὰ κοντακίων χωροφυλάκων, διὰ κοιλιῶν και διὰ
τόσων ἄλλων ἐτεροειδῶν πράγματα και θὰ ἔχητε ὡς ὄλον,
τὸ τέλαα, περὶ οὐ ἀνωτέρω, τὸ ἀεινητοῦν και σπηό-
μενον, ὅπερ μάτην ζητοῦσι νὰ συνταράξωσι διὰ τῆς ἀσθε-
νοῦς πνοῆς των εἴκοσι συντάχται τῆς "Ωραι" και δύο τρεῖς
τοῦ 'Εθνικοῦ Πνεύματος.

Θ' ἀναλάβῃ ἀορά γέ ποτε ἑταιρία τις και τὴν ἀποξήραν-
σιν αὐτοῦ τοῦ ἔλους;

Βαρὺ τὸ πρᾶγμα' ἀλλ' ἐνδέχεται. Σήμερον εἶνε ὁ αἰὼν
των ἐπιχειρήσεων' διατιτραίνεται ἡ Μάχη και θαλασσοῦ-
ται ἡ Σαχάρα.

'Αλλ' ἡ ἑταιρία ἥτις θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ
ἔλους, θὰ εἶνε βεβαίως Αὐστριακή.

* *

'Η παρομοίωσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔλος, δὲν εἶνε — ἐπα-
ναλαμβάνω — κατὰ τὴν ιδέαν μου ἀφύη. 'Αλλως τε και αὐ-
τοὶ οἱ ἀρχηγεῖται τῆς πολιτικῆς; οἱ ἐκπροσωποῦντες ὀλόκλη-
ρον τὸ ἔθνος, παρεδέξαντο πρὸ καιροῦ τὸ ἔλος ὡς ἐμβλημα

'Ο Κουμουνοδούρος ἔχει τὴν Βρωμολίμανν του, ὁ Τρικούπος
εἰσήγαγεν ἐμέτος εἰς τὴν γεωγραφίαν του τὴν Κοπαῖδα. 'Ο
τρίτος δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰμὴ μικρὸν ἰχθυοτρο-
φεῖον, ἐνῶ μόλις λαορθοὶ νὰ διατρέψῃ δακὼ ἡ εἰνία ψάρια
τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. 'Αλλ' ἀφοῦ ἔχει και αὐτός, κόμμα, ἐφη-
μερίδας, και ὁπαδοὺς; θὰ ζητήτῃ βεβαίως, ν' ἀνεύρῃ και ἀν-
δὲν ἐπιτύχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ τρέξῃ ἑλπίς; αὐτῆς, μέγχι
τῆς Παλαιστίνης και θὰ οὐλοποιήτῃ τὴν 'Ασρακλίτιδα λι-
μνην, τὴν ἄλλως λεγομένην Νεκρὰν Θάλασσαν.

ΣΚΝΙΠΕΣ

'Η διοίκησις τοῦ κ. Γρίβα ἀν δὲν κατόρθωσέ τι ἄλλο εἰς
τὰς νέας Ἐπαρχίας, κατόρθωσεν ν' ἀνατρέψῃ τους ὄρους και
μετεποίησεν μὲν τους πολυκρίθμους αὐτόθι ληστὰς εἰς χρι-
στούς; και φιλοπάτριδας πολίτας, μετέβαλε δὲ εἰς ληστὰς
τοὺς..... ὑπαξιωματικούς. Αὐτὴ ἡ ιδέα μὰς ἤλθεν εἰς τὸν
νοῦν ἅμα εἶδομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἐξστράτευσεν ἐι-
τάγμα στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν των ἀπειθουσάντων και κα-
ταφυγόντων εἰς τὰ ὄρη ὑπαξιωματικῶν. 'Η ἐκστρατεία μὰς
φαίνεται περιττὴ' ἔπρεπεν ἡ καταδίωξις κατὰ φυσικὸν λόγον
ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ληστὰς.

* *

'Ο διαβόητος ἀρχιληστὴς Ζούρκας ἐδραπέτευσεν ἐκ των
χειρῶν των φυλάκων. 'Ανθρωπος φέρον ἐπὶ τῆς βράχειός του δύο
θανατικάς ἀποφάσεις και δὲν εἰξεύρω πόσας ἄλλας εἰς ἰσόβι
δεσμὰ, περιφέρεται ἐλεύθερος ἐντός τῆς πόλεως, χάρις ὡς
λέγουσιν εἰς τὰς ἰσχυράς προστασίας, πρᾶγμα ὅπερ δὲν τολ-
μῶμεν νὰ πράξωμεν οὐδ' ἡμεῖς σχεδὸν οἱ μηδέποτε οὐδὲ και
ὡς ἔνορκοι ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖῳ παρευρεθέντες, ἕνεκα των
περιφερομένων εἰς τὴν πόλιν πελατῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελ-
τίου. 'Ελπίζομεν ὅμως ὅτι ὁ ἀξιοτίμος κ. Ζούρκας δὲν θὰ
καταλίπη τὴν πόλιν των Ἀθηνῶν, διότι ὡς ἀρχοῦντος εὐφυῆ
θὰ ἐνόησεν ὅτι ὅπως κατήντησαν τὰ πράγματα ἡ θέσις
του δὲν εἶνε πλέον εἰς τὰ βουνά. Θὰ εὐρεθῇ και δι' αὐτὴν
ποτὲ τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον.

* *

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀνέγνωμεν τὴν πρώτην μάχην ἐν Αἴ-
γύπτῳ, καθ' ἣν πεισματωδεστάτην οὖσαν, οἱ "Αγγλοὶ οὐτε
νεκροὺς οὐτε τραυματίας ἔσχον! 'Ιδοὺ μάχη κατὰ τοὺς
προαιωνίους πόθους τῆς καρδίας μας. 'Εκεῖ εἰς τὸ ἀγγλικὸν
στρατόπεδον μετὰ τὴν μάχην θὰ ἴτο φυσικὰ ἐνδεδειγμένα
ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. 'Εὰν ἡ ἐκστρατεία
αὕτη ἐξακολουθῇ τοιοῦτον ἔχουσα χαρακτῆρα, θὰ πιστεύσω-
μεν και ἡμεῖς ὅτι βιάσκανος ὀφθαλμὸς ἀφαιρεῖ ἀφ' ἡμῶν τὴν
προσφορωτάτην, ἀφορμὴν ἵνα δρέψωμεν τὰς προσφιλεῖς ἡμῶν
ἀναιμάκτους δάφνας.

Ο ΑΡΑΒΗΣ

Ο ΑΡΑΒΗΣ.

Ὁ ἥρω; τῆς ἡμέρας δὲν εἶνε πλέον οὐδ' ὁ Τρικούπης ὅστις κοιμάται, οὐδ' ὁ Κουμουνοῦρος ὅστις ὄνειρεύεται, οὐδ' ὁ Διληγιάννης ὅστις ἐναρκώθη. Δὲν εἶνε οὐδ' ὁ Δημητρακάκης, οὐδ' ὁ Μεσσηνέζης, οὐδ' αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Εἶνε ὁ τρομερὸς Αἰγύπτιος ὅστις κατώρθωσε νὰ συνταράξῃ τὴν Εὐρώπην, νὰ συγκαλέσῃ συνδιασκέψεις, νὰ ἐξοπλίσῃ ἔθνη, νὰ αὐξήσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν νὰ μεταβάλλῃ εἰς εὐεργετικὴν θεότητα καὶ αὐτὴν τὴν κυρίαν Ἀυδὴ τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν. Τὸ ὄνομά του εἶνε εἰς τὰ χεῖλη πάντων ἀπὸ τοῦ μικροῦ πωλητοῦ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τοῦ συντάσσοντος τὰς διακοινώσεις ὑπουργοῦ. Τὸν προσφέρουν μὲ χίλια ὀνόματα, Ἀραβίς, Ἀραμπῆς, Ἀράμπης. Πωλοῦν τὰς τὰς φωτογραφίας του, τὸν ἐκθέτουν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, χάρις εἰς τὴν κωμικὴν ἐπίνοιαν τοῦ φίλου Σουρῆ. Ἀνεζήτησαν τὴν καταγωγὴν του καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀνεύρωσιν ὅτι εἶνε ἰσπανός· ἴσως δὲ βραδύτερον ἐξεγερθῆ ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία καὶ ἀνευρεθῆ ὅτι καὶ αὐτὸς, ὅπως πάντες οἱ διαπρεπεῖς ἄνδρες, εἶνε Ἕλληνας γνήσιος. Ὅσον καὶ ἂν προσπαθήσουν νὰ τὸν πλύνουν ὅμως, ὁ Ἀραβῆς θ' ἀπομείνῃ Ἀραβ, καὶ ὅσας ὕβρεις καὶ ἂν τῷ ἀποδώσουν ὁ Ἀραβῆς θὰ μείνῃ φιλόπατρις. Εἶνε ἀληθῶς ἐμπρηστής, σφριγεύς, βάρβαρος, ἔρπαξ, ἀλλ' ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του. Πόσοι ἐκ τῶν πολιτικῶν μας, οἵτινες ἴσως δὲν στεροῦνται καὶ τινος τῶν ἀνωτέρων ἐπιθέτων, δύνανται νὰ καυχθῶσιν ἐπὶ τούτῳ;

Ὁ Ἀσμοδαῖος παρριτῶν τὰς συνήθεις παιδιὰς, προσφέρει σήμερον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγνώστας πιστὴν εἰκόνα τοῦ φοβεροῦ φελλάχου, ἧτις θὰ μείνῃ εἰς τὴν μεγάλην πινακοθήκην τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος πολὺ περισσότερον καιρὸν, παρ' ὅσον αἱ εἰκόες μερικῶν πυγμαίων ἀναμορφωτῶν καὶ μερικῶν εἰρηνικῶν Ἀραβῆδων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄφου ἡ κυβέρνησις μας διώρισεν ἢ προτίθεται νὰ διωρίσῃ εἰς τὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διερμηνέα ἀγνοοῦντα τὴν ἑλληνικὴν, καλὸν θὰ πράξῃ πρὸς συμπλήρωσιν νὰ διορίσῃ καὶ πρέσβυν κωφάλαον διὰ νὰ δύναιτο νὰ συνεννοῖται μετ' αὐτοῦ.

Διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς φρουρᾶς τοῦ Πανεπιστημίου, μὴ τόχην καὶ κλαπῆ ἢ ἐν αὐτῷ ἀφθόνως ἐπιχειρημένη σοφία. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τάγματα εἶνε ἑλλιπῆ καὶ δὲν διαθέτουσι πολλοὺς ἄνδρας, ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ ὀπλισθῶσι δι' ἐνὸς Γκρά, οἱ παρὰ τὰ προτύλαια τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάντες τοῦ Ῥήγα, τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Κοραῆ.

Οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαμβάνουσι

τοὺς ἵππους τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Κεδίβου. Ἐπειδὴ δὲ τὰς τελευταίας παραχᾶς τινὲς τῶν ὑπασπιστῶν ἀπώλετοὺς ἵππους των, διὰ τοῦτο εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἀντικάζονται νὰ προσφέρωσιν πρὸς τοὺς Ἄγγλους ἀξιωματικὴν τὴν βράχιν των.

* *

Ἡ ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως συστηθεῖσα ὑπὸ Νομάρχου ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ τοποθετηθῆ ἀνὰ πᾶσαν φανὸν φωταερίου μία λυχνία πετρελαίου διὰ νὰ δεικνύη θέσιν ὅπου ὑπάρχει ὁ φανός.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου

Ἐκ τῆς Γραφικῆς τοῦ Βουκουρεστίου

«Ἄλλ' ὁ Σκοπελῶφ (Σκοβαλέφ) ἄνθρωπος; ὦ! οὗτος ἐκφέρει· δὲν δύναται νὰ ἀποθάνῃ αἰφνιδίως, ἢ ἂν τοιοῦτο κάμη, τότε.... τότε ἢ τὸν ἀπέθανον ἢ αὐτοχειριάσθη».

* *

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων

«Ἐν τῷ Ἀνδρῷ τῶν Νυμφῶν ἡ εὐγενὴς Ἀιδέ....»

* *

Ἐκ τῶν Σημερινῶν Καιρῶν Αἰγίου

«Ἐπεὶ δὲ μᾶλλον αἱ ὑπόνοιαι οὐχὶ καλῆς ἐκβάσεως πὶ τραύματος ὑποστηρίζονται, διότι ἡ σφαῖρα εὐρίσκειται καὶ βάθος ἐντὸς τοῦ τραύματος».

* *

Ἐκ τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρου

«Φρονοῦμεν ὅτι διὰ νὰ ἐπαναφέρωμεν τοὺς χροσοὺς χρῆνους τῆς τιμιότητος καὶ τῆς εὐημερίας τῶν γεννητῶρων μας εἶναι ἀνάγκη νὰ θεμελιώσωμεν τὸν ἀκόλουθον νόμον· 1) Νὰ καταργήσωμεν καθ' ὅλοκληρίαν τὰ λουσα καὶ τῆς μόδας 2) Νὰ θεωρῶμεν ὡς σεσηπῆτα μέλη τῆς κοινωνίας, τοὶ διαφθορεῖς τῆς παρθενικῆς τιμῆς, καὶ τῶν συζυγικῶν ὑποχρεώσεων, καὶ 3) Νὰ δίδωμεν τὰς αἰσχροτέρας ἐπωνυμίας εἰς τοὺς ἀέργους».

* *

Ἐκ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ναυπλίου

«Ὁ Βολημικὸς θίασος μετὰ διηγεροήμερον διαμονὴν ἐνταῦθα ἀνεχώρησε προχθὲς δι' Ἀθήνας. Ἄλλ' εὐτυχῶς τοῦτον ἀντικατέστησαν Γαλλίδες αἰοδαί».

* *

Ἐκ τῆς αὐτῆς

«Φαίνεται ὅτι ἡ στέρησις τοῦ ὕδατος εἶναι τὸ πρόμηνον τῆς στέρησεως τῆς διὰ σιδηρῶν σωλῆνων διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος».

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἐνωσεως.